

ραζε τοῦ γέροντος τὸ ἥσυχον καὶ τῆς φύσεως τὸ ἥρεμον. Παρετῆρει τῇ δὲ κάκειτε, πλὴν οὐδὲν ἐβλεπεν. Ἀπὸ βάρους εἰς βάτον ἐπορεύετο, ἀλλὰ μάτην. Οὐδὲν μέρος ἐντὸς τοῦ λειμῶνος ἔμεινεν, ὅπερ δὲν ἐπεσκέφθη· μία μόνη πυκνὴ καὶ χθαμαλὴ βάρος ἔμεινεν, ἥτις ἀπείχε περίπου δέκα βήματα τοῦ γέροντος· μόνη αὕτη ἔμεινεν ἵνα τὴν περιέργειαν αὐτοῦ λύσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο· διότι πλησιάζας αὐτὴν, εὗρεν ὑπὸ τὴν ἀδύνατον αὐτῆς σκιὰν σινδόνα ῥυπαράν τετυλιγμένην, ἐν ᾗ ὑπῆρχε βρέφος, ὅπερ μόλις ἐνὸς μηνὸς τὴν ἡλικίαν συνεπλήρωνεν. Πάραυτα ἤσθλην λύπην μετὰ τῆς χαρᾶς ἠνωμένην· λύπην μὲν διότι εὗρεν ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πλάσμα, ἐνῶ δὲν ἡδύνατο νὰ εὕρῃ μέσον ἵνα καταστήσῃ αὐτὸ εὐτυχές· χαρὰν δὲ διότι· περιίστασιν κατάλληλον εὗρεν ἵνα εὐεργετήσῃ τὸν πλησίον του, ὅσον τῷ ἦτο δυνατόν.

III

Ἐνιαυτοὶ σχεδὸν παρήλθον τρεῖς. Ἀφ' ἧς ἡμέρας εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ φέρων ὁ γέρων τὸ βρέφος, ὅπερ ὠνόμαζε θησαυρὸν ἀνεκτίμητον, εἰσῆρχετο ἐν τῇ καλύβῃ του σκεπτόμενος τί νὰ πράξῃ, ἵνα εἰς τὸν κόσμον φέρῃ νέον χρηστὸν καὶ εὐδαίμονα.

Τὸν ἔφερον εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τῆς εὐτυχίας, ὡς ἔλεγεν ὁ γέρων χαίρων· ἀλλ' ἵνα φέρῃ αὐτὸν εἰς τῇ πορείᾳ του τὸ ζηνῖθ, δι' ὅπερ ὠνειροπόλει, ἐχρειάζετο τρόπος, μέσον αἰφνιδίου, Θεὸς τέλος ἐκ μηχανῆς.

Ἦτο σχεδὸν τριετής ὁ υἱοθετημένος ἐκεῖνος παῖς, ὃν ὠνόμαζεν ὁ γέρων Τέρπανδρον, πρὸς τέρψιν τοῦ γήρατός του· ἡδύνατο νὰ ὁμιλῇ εὐχερῶς, ἡδύνατο νὰ ἐννοῇ αὐτὸν ὁ γέρων λίαν καταληπτῶς. Καὶ ὅλην ταύτην τὴν ζωὴν του ἐχρεώσται ὁ Τέρπανδος· εἰς τὴν Λευκὴν, τὴν τροφὸν καὶ σῶτειραν αὐτοῦ.

IV

Μόλις ὁ Τέρπανδος ἤγαγε τὸ ἐνδέκατον τῆς ἡλικίας του ἔτος, ὅτε ἐβλεπέ τις ἐν τῇ καλύβῃ ἐπὶ τινος ἀχουρίνης κλίνης τὸν γέροντα βεβαρυμένον ὑπὸ τῶν ὀγδοήκοντα χειμῶνων καὶ κείμενον κλινήρῃ· μόνη αὐτοῦ τροφὴ καὶ βάλσαμον τοῦ γήρατός του ἦτο τῆς Λευκῆς τὸ γάλα· δι' αὐτοῦ αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς του παρετείνοντο ἔτι· δι' αὐτοῦ τὸν υἱὸν τοῦ Τέρπανδρον ἐθεώρουν εἰσέτι οἱ ὀφθαλμοὶ του, οἱ σῶζοντες· εἰσέτι ἐλαχίστην ζωηρότητα.

Ἐπὶ τινος παλαιοῦ ἀνακλίντρου ἢ μᾶλλον ἀπλοῦ καθίσματος, πλησίον τῆς κλίνης τοῦ γέροντος κειμένου, ἐκάθητο ἀνὴρ εὐρωστός καὶ ῥωμαλέος ἡλικίας σχεδὸν τριακονταετοῦς, παραμυθῶν ὅτε μὲν τὸν γέροντα ἀποκαλῶν αὐτὸν πατέρα, ὅτε δὲ τὸν Τέρπανδρον. Τίς οὗτος; τί ἄρα γε ἐζήτει ἐκεῖ; ποῖος ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκεντρον ἐκεῖνο μέρος;—Ὁ Θεός.

Μόνος οὗτος ἔφερε τὸν περιγητὴν ἐκεῖνον Ἀγγλον, τὸν ὀνομαζόμενον Ῥιχάρδον, τὸν πλανώμενον ἐπὶ δύο ἡμέρας ἐντὸς τοῦ ἀπεράντου δάσου· καὶ μὴ ἀπαντῶντα ψυχὴν ζῶσαν, οὔτε κατοικίαν, εἰς τὴν καλύβην ἐκείνην τοῦ γέροντος, ἥ· τὸ μὲν ἐξωτερικὸν ἀπεκάλυπτε τὴν δυστυχίαν, τὸ δὲ ἐσωτερικὸν τὸ τῆς εὐδαι-

μονίας ἀντίθετον, ὅπερ εἶναι οὐχὶ ἀνώτερον τῆς δυστυχίας· ἐν ἐνὶ λόγῳ πάντα νεκρά πλὴν ἄταφα.

V

Ἐβδομὰς σχεδὸν εἶχε παρέλθει καὶ ὁ γέρων ἀπέθανε, μόνην κληρονομίαν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Τέρπανδρῳ· ἐγκαταλειπὼν τὴν γλυκεῖαν ἐκείνην φράσιν, ἣν αὐτὸς ὁ σκυθρωπὸς τῶν Ἀθλίων ποιητῆς, εἶπε ποῦ τῶν μελετῶν του:

Ἀπόθانون εὐεργετῶν, εἶναι ταχὺς ὁ βίος·
εἴμεθα πῦρ μίαν ἐσιγμὴν καὶ στάκτη αἰωνίως

Τὴν κληρονομίαν ταύτην λαβὼν ὁ Τέρπανδρος, ὡς καὶ τὴν Λευκὴν καὶ τὸν Πύραμον, ἠκολούθησεν ἀκουσίως τὸν Ῥιχάρδον, καὶ τοὶ ἀδυνατῶν κατ' ἀρχὰς νὰ ἀκούσῃ τὰς συμβουλὰς τοῦ περιγητοῦ.

VI

Μὴν σχεδὸν παρήλθεν καὶ ὁ Ῥιχάρδος ἔφθασεν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς του ἔχων συνοδοιπόρον τὸν Τέρπανδρον. Τοσοῦτον δὲ ἡγάπησεν αὐτὸν ἡ Ἀγάθη (οὕτως ὠνομάζετο ἡ μήτηρ τοῦ Ῥιχάρδου), ὥστε ἀφοῦ ἐτελείωσε τὰς Γυμνασιακὰς τάξεις, εἰσῆγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, τῇ συναινέσει τοῦ Ῥιχάρδου, ἐν ᾧ δὲν ἐβράδυνε ν' ἀναδειχθῇ εἰς τῶν ἀρίστων, δεικνύων τὴν ἐπιμέλειαν καὶ μεγίστην αὐτοῦ εὐφύαν· διότι μετὰ ἐξ ἔτη ἐξελέχθη τῇ ψήφῳ τοῦ ἱατρικοῦ συμβουλίου ἐιδικὸς ἱατρός τοῦ Νοσοκομείου, οὗ ἐνεκεν ἀπέκτησε τοσαύτην ὑπόληψιν, ὥστε μετὰ τινων ἐτῶν παρέλευσιν κατετάσσετο μεταξὺ τῶν ἀριστοκρατικῶν.

VII

Ἐάν τις χάριν περιεργείας τὸν λειμῶνα ἐκεῖνον διήρχετο, ἐν ᾧ ἄλλοτε κατῴκει ὁ γέρων, θὰ ἐβλεπε τὴν πενιχρὰν ἐκείνην καλύβην διασώζουσαν εἰσέτι ἔχνη μνήμης, καὶ διατηροῦσαν τὴν ἄλλοτε μελαγχολικὴν αὐτῆς θῆαν. Θὰ ἐβλεπε δὲ πλησίον αὐτῆς τάφον μεσαιῶνος μαρμάρινον, τὸν τάφον τοῦ γέροντος, ἐφ' οὗ ἦσαν γεγραμμένα γράμμασι μελανοῖς:

Ο ΕΥΓΝΩΜΩΝ ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΣ

Τῷ ΕΥΕΡΓΕΤῇ ΜΟΙ ΠΑΤΡΙ

ΛΕΑΝΔΡῷ

ΑΝΗΓΕΙΡΟΝ

(Σμύρνη)

Ἀλέξανδρος Δ. Θ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ
ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 9)

Περὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Πλάτωνος

Ὁ Πλάτων ἀποθανὼν ἀφῆκε πολλὰ συγγράμματα ἐν εἴδει διαλόγων γεγραμμένα· ἐν δὲ τῇ ἀκαδημίᾳ αὐτοῦ ἐδίδασκε συστηματικῶς ὅτι ἐν τοῖς συγγράμμασιν εἶχε παραστήσει μᾶλλον διαλογικῶς καὶ ἐντέχνως· διότι τὰ συγγράμματα αὐτοῦ εἶνε φιλοσοφικὰ καὶ καλολογικὰ ἀριστουργήματα, ἅτινα εἶχον

διαιεσθῇ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων εἰς τριλογία καὶ τετραλογία κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ περιεχομένου, καθὼς καὶ αἱ τραγωδίαί. Τριλογίαν δὲ ἐκάλουν τρία δράματα ἡνωμένα εἰς ἓν τεχνικὸν ὅλον, εἰς ᾧ προσθέτοντες ὡς τέταρτον σατυρικὸν τι δράμα, ὅπερ διὰ παιγνιδῶν σκωμμάτων ἐμελλε νὰ ἀνακουφίσῃ τὴν ἐκ τῆς τραγωδίας βαρυθυμίαν, ἀπετέλουν τὴν τετραλογίαν, τοιαῦτα δὲ ἐπαρουσίαζεν ὁ Αἰσχύλος κατὰ τοὺς τραγικούς διαγωνισμούς, καθ' οὓς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐνίκα, εἰλημμένα ἐκ τῶν μεγάλων μυθολογικῶν κύκλων τῶν Ἑλλήνων. Ἡ τελευταία διαίρεσις τῶν Πλατωνικῶν συγγράμμάτων γενομένη ὑπὸ τοῦ Θρασύλλου περιφύμου μαθηματικοῦ καὶ ἀστρολόγου ζήσαντος ἐπὶ Τιβερίου ἔχει διασωθῇ μέχρις ἡμῶν, ἀλλ' εἶνε ἄχρηστος. Ἡ δὲ διαίρεσις ἡ γενομένη ὑπὸ τοῦ γερμανοῦ Σλάερ Μάχερ εἶνε ἐπιτυχὴς καὶ ὡς πρὸς τὴν χρονολογικὴν ἀκολουθίαν λαβόντος ὑπ' ὅφει τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Πλατωνικοῦ συστήματος. Ἐχει δὲ διαιρέσει τοὺς διαλόγους εἰς προπαρασκευαστικούς ἢ εἰσαγωγικούς, κυρίους καὶ δευτερεύοντας, β') εἰς περιστατικά συγγράμματα δηλ. εἰς συγγράμματα, ἅπερ κατὰ τὰς περιστάσεις ἔγραψεν, γ') εἰς πλαγίως παραστατικούς διαλόγους κυρίους καὶ δευτερεύοντας καὶ δ') εἰς κατ' εὐθείαν παραστατικούς διαλόγους κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· προπαρασκευαστικά κύρια συγγράμματα εἶναι ταῦτα α') Φαῖδρος εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ὅλην φιλοσοφίαν, ἐν ᾧ διδάσκει ὁ Πλάτων ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων πορεύονται μετὰ τὴν δημιουργίαν αὐτῶν πρὸς τὰ πεδία τῆς ἀληθείας, τὴν ἔδραν τῶν ιδεῶν ἐν τῇ συνοδίᾳ τῶν θεῶν. Κατὰ δὲ τὸν λόγον τῆς ἀναμνήσεως, ὃν ἔχουσι φέρει μεθ' ἐκτῶν ἐκείθεν, ὁρίζεται τὸ σῶμα καὶ ὁ βίος, ὃν ἐκλέγουσι. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον ἔρχονται εἰς τὸν τόπον τῆς ἀμοιβῆς ἢ τῆς τιμωρίας, μέχρις οὗ κληθῶσι νὰ ἐκλέξωσι νέαν βίου τύχην. Μόνον δὲ ἐκεῖνος, ὅστις ἐκλέξῃ ἄλλεπαλλήλως τρεῖς φορὰς τὸν φιλοσοφικὸν βίον καὶ ἐπιτελέσῃ αὐτὸν εὐτυχῶς ἡσυχάζει εἰς τὴν κατοικίαν τῶν θεῶν ἐν ᾧ οἱ λοιποὶ πλανῶνται καθ' ὅλην περίοδον ἐτῶν διὰ σωμάτων ἀνθρώπων καὶ ζῶων κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν—διὰ μόνων δὲ τῶν ιδεῶν ἡ ψυχὴ δύναται νὰ εὕρῃ τὴν πρὸς τὴν θεῖαν αὐτῆς ἀρχὴν ἐπιστροφὴν.—β') ὁ Πρωταγόρας εἶνε εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἠθικὴν θεωρίαν, ἐν ᾧ ἀποδεικνύεται ἡ ἀνάγκη βίου ἐναρέτου, ἐρειδόμενου ἐπὶ τῆς ἐμφύτου γνώσεως, καὶ τὸ αὐθυπόστατον τῶν ιδεῶν. γ') Παρμενίδης (ἡ περὶ ιδεῶν) εἰσαγωγὴ εἰς τὴν φιλοσοφικὴν θεωρίαν, ἐν ᾧ ἀποδεικνύονται αἱ φιλοσοφικαὶ ἀντιφάσεις, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ λυθῶσι διὰ τῆς περὶ τῶν ιδεῶν διδασκαλίας.

Δευτερεύοντα λοιπὸν εἶνε δ') Λύσις ἡ περὶ φιλίας. ε') Ἀλάχης ἡ περὶ ἀνδρείας. ς') Χαρμίδης, περὶ σωφροσύνης ἢ μετριοφροσύνης. ζ') Εὐθύφρων ἡ περὶ ὁσιότητος.

(Ἀκολουθεῖ).

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * Κατὰ τὸ κλασσικὸν λεξικὸν τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τοῦ Λονδίνου ὑπάρχουσιν αὐτῶν 1000 φιλανθρωπικά καταστήματα, ἔχοντα εἰσόδημα 4,420,646 λίρ. στερλ. Ἐκ τούτων 32 εἶναι νοσοκομεῖα καὶ 47 ἀποθήκαι φαρμάκων.

* * Αἱ σύζυγοι τοῦ βασιλέως τῶν Ζουλοῦ, δὲν ἵστανται ποτε ὄρθαι, πώποτε δὲν ἐπιτρέπεται αὐταῖς νὰ καθίσωσιν ἐνώπιον τοῦ αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος των, ἀλλὰ πάντοτε περιπατοῦσι ὡς τετράποδα ἦτοι μὲ τὰ γόνατα καὶ τὰς χεῖρας ἐνώπιόν του.

* * Ἐκ τῆς νεκροφίλης 50 λεόντων ἐν Ἀλγερίᾳ ἐγένετο γνωστὸν ὅτι οἱ πνεύμονες 20 τούτων ἐπασχον ἐκ φθίσεως καὶ ὅτι τὸ ζῶον τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὴν ἀσθένειαν ταύτην πλείοτερον παντὸς ἄλλου.

* * Ἐπαυσαν αἱ ἐργασίαι ἐν διαφόροις ἀνθρακωρυχείοις τῆς Κίνας κατὰ ἀνωτέραν διαταγὴν, διότι ἀναφέρεται εἰς τὰς ἱερὰς βίβλους αὐτῆς, ὅτι ἐὰν ἐπροχώρουν πλείοτερον ἐντὸς αὐτῶν ἤθελεν ἐξέλθει ὁ Πύθων νὰ ἀφανίσῃ τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν.

* * Εἰς τὴν νῆσον Ζευίγστ ἡλιεύθη τεμάχιον ἡλέκτρου βάρους 8 λίτρων, μήκους 9 1/2 δακτύλων καὶ περιφερείας 5 1/2 δακτύλων. Εἶναι ὁ λαμπρότερος μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθεὶς ἡλέκτρος ἔχων πάντα τὰ συστατικά καλοῦ ἡλέκτρου δηλ. χρῶμα ἀμαυροῦ κιτρίνου, λάμψιν ἄνευ διαφανείας. Σπανίως τεμάχιον ἡλέκτρου ὅπερ εὐρίσκεται ἐν τῷ φυσιολογικῷ μουσεῖῳ τοῦ Βερολίνου ζυγίζει 14 λίτρας.

Λύσις Γρίφου 2.

Ἡ ἑξὶς κόρον γεννᾷ

Ἐλυσαν δ' αὐτόν οἱ κκ. Κ. Γέλβερ, Γαρουφαλιά Κωτσελοπούλου, Μ. Ν. Δανιήλ, Γ. Ι. Ρούσσο, Γ. Χ. Χέλμης, Α. Χ. Χέλμης, (Ἀθηνῶν), Αἰκ. Α. Τσολάκου, Αἰκ. Γ. Παύζη, Ἑμ. Κ. Παύλου (Πειραιῶς), Π. Στεφανίδης, Ἑμ. Α. Πεττιδης (Σμύρνης), Γ. Ε. Στεργιάδης (Ἐπιβάται) ἔ Κωνσ. Τσιμπούκης.

ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΚΑΘ' ΟΛΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ περὶ Ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, ὑπὸ Δ. Ι. Βελικάντη, ἀποφοίτου τὰ Νομικά. Εὐρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ ἀντὶ δρ. ν. 1 1/2.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΟΚΙΜΙΟΝ Α'. ἔ Β'. ἡ θεωρία περὶ διαρρυθμίσεως τῶν οικονομικῶν τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐξίσωσιν τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῆς ἔ πρὸς ἐντελὴ πολεμικὴν παρασκευὴν τῆς, ὑπὸ Ν. Ἰγγλέζη. Εὐρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ ἀντὶ δραχμῆς ἑκαστον.

Τὸ ἄξιον μελέτης τοῦτο ἔργον συνιστῶμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις.